

[REFUTACYJA *sb f*

e prawdopodobnie jasne (tak w re-); pierwsze a jasne.

A sg refutacją. ◊ *A pl* refutacyj(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Odpieranie, zbijanie czyjejs opinii [refutatio – zganienie, odporu czynienie Mącz 141c; – przekonanie Calep; odpór słowny, zbijanie abo zbiecie mowy czyjej – refutatio Cn] [czego]: Zatem on [tj. brat Helicz Łukasz] jął w Ostrorogu dobrowolnie mieszkać, nadzieję czyniąc, że będzie pisał refutacją potwarzy luterzańskich *AktaSynod IV 160*; W drugiej zaś [części traktatu] *per species/* to iełt z ołobná/ y łzturmy łzátáńłkie rozmaíte przy łmierci łię wyłiczáią: y zbroiá/ broń pewna przeciw temu. Anić łię tego prę/ że w Máteriei tákiey *Anthitefes*, rozmaíte/ y refutátiae ieich/ czytelnik naydźie. *ArtTanat A8*.

Synonim: odpor.

Cf **[REFUTOWANIE]**